

Czwartek, 10 października 2013

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Sudanu, Unii Afrykańskiej, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz Parlamentowi Panafrykańskiemu.

P7_TA(2013)0424

Niedawne akty przemocy w Iraku

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie niedawnych aktów przemocy w Iraku (2013/2874(RSP))

(2016/C 181/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iraku, zwłaszcza rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie Iraku: trudna sytuacja grup mniejszościowych, w tym irackich Turkmenów ⁽¹⁾,
- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy zawartą między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Iraku oraz swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie umowy o partnerstwie i współpracy między UE i Irakiem ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólny dokument strategiczny Komisji Europejskiej dotyczący Iraku (2011-2013),
- uwzględniając raport w sprawie przestrzegania praw człowieka w Iraku za okres od stycznia do czerwca 2012 r., przedstawiony wspólnie przez misję wsparcia Narodów Zjednoczonych dla Iraku (UNAMI) i Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka w dniu 19 grudnia 2012 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowej Grupy ds. Sytuacji Kryzysowych w sprawie Bliskiego Wschodu nr 144 z dnia 14 sierpnia 2013 r. zatytułowane „Make or Break: Iraq’s Sunnis and the State”,
- uwzględniając opublikowane dnia 1 października 2013 r. dane ONZ dotyczące liczby ofiar w miesiącu wrześniu,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ Bana Ki-Moona z dnia 29 lipca 2013 r., w którym wzywa przywódców do zawrótania Iraku znad przepaści,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ Bana Ki-Moona z dnia 1 września 2013 r. w sprawie tragicznych wydarzeń w obozie Ashraf, w wyniku których zginęły 52 osoby,
- uwzględniając deklarację ONZ z 1981 r. w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego Irak jest stroną,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton z dnia 5 września 2013 r. w sprawie niedawnych aktów przemocy w Iraku,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ P7_TA(2013)0101.

⁽²⁾ P7_TA(2013)0022.

Czwartek, 10 października 2013

- A. mając na uwadze, że przed Irakiem nadal stoją poważne wyzwania polityczne, społeczno-gospodarcze i w zakresie bezpieczeństwa, oraz mając na uwadze, że jego scena polityczna jest wyjątkowo rozczłonkowana i naznaczona przemocą i polityką o podłożu religijnym, co bardzo niekorzystnie wpływa na uzasadnione dążenia narodu irackiego do pokoju, dobrobytu oraz prawdziwego przejścia na demokrację;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z opublikowanymi przez UNAMI danymi dotyczącymi liczby ofiar w wyniku aktów terrorystycznych i przemocy, które miały miejsce we wrześniu 2013 r., łączna liczba zabitych Irakijczyków wynosi 979, natomiast liczba rannych 2 133; mając na uwadze, że najbardziej dotkniętą prowincją we wrześniu 2013 r. był Bagdad, gdzie liczba ofiar wśród ludności cywilnej wyniosła 1 429 osób (418 ofiar śmiertelnych i 1 011 rannych), a następnie Niniwa, Dijala, Salah ad-Din i Al-Anbar; mając na uwadze, że ofiary odnotowano również w prowincjach Kirkuk, Irbil, Babil, Wasit, Zi Kar i Basra;
- C. mając na uwadze, że wpływ przemocy na ludność cywilną pozostaje niepokojąco silny i wciąż rośnie: od początku 2013 r. liczba ofiar śmiertelnych wśród ludności cywilnej wynosi do 5 tys., a osób rannych – do 10 tys.; jest to najwyższa liczba w ostatnich pięciu latach;
- D. mając na uwadze, że poważne problemy społeczne i gospodarcze, takie jak powszechne ubóstwo, wysokie bezrobocie, stagnacja gospodarcza, degradacja środowiska i brak podstawowych usług publicznych, nadal dotyczą dużą część społeczeństwa; mając na uwadze, że liczne pokojowe demonstracje na rzecz zwiększenia praw społecznych, gospodarczych i politycznych w dalszym ciągu spotykają się z bardzo systematycznymi i dokonywanymi bezkarnie represjami ze strony sił bezpieczeństwa;
- E. mając na uwadze, że w konstytucji irackiej zagwarantowana jest równość wszystkich obywateli wobec prawa, jak również „prawa administracyjne, polityczne, kulturowe i do edukacji, które przysługują poszczególnym narodowościom”;
- F. mając na uwadze, że w umowie o partnerstwie i współpracy między UE i Irakiem, a w szczególności w klauzuli dotyczącej praw człowieka, podkreślone jest, że dialog polityczny między UE a Irakiem powinien skupiać na prawach człowieka i na wzmocnieniu instytucji demokratycznych;
1. stanowczo potępia niedawne akty terroryzmu i coraz częstsze przejawy przemocy na tle religijnym, niosące ze sobą niebezpieczeństwo, że kraj ponownie popadnie w konflikt na tle religijnym i powodujące poważne obawy wystąpienia poważniejszych konfliktów na tle religijnym w całym regionie; podkreśla, że mimo iż przemoc ma miejsce w oparciu o podziały religijne, jej przyczyny mają podłoże polityczne, a nie religijne;
  2. składa kondolencje rodzinom i przyjaciółom osób zmarłych i rannych;
  3. potępia niedawne zamachy: zamach z dnia 3 września 2013 r., w którym zginęło przynajmniej 60 osób w głównie szyickich dzielnicach Bagdadu; z dnia 15 września 2013 r., w którym zginęło ponad 40 osób w wybuchach w całym Iraku, głównie na obszarach szyickich; z dnia 21 września 2013 r., w którym zginęło przynajmniej 60 osób podczas pogrzebu w dzielnicy As-Saura, w Bagdadzie; z dnia 30 września 2013 r., w którym zginęły przynajmniej 54 osoby w wybuchach samochodów, w których podłożono bomby, głównie w szyickich dzielnicach Bagdadu; z dnia 5 października 2013 r., w którym zginęło przynajmniej 51 osób, a ponad 70 zostało rannych w wyniku ataku terrorysty samobójcy skierowanego na pielgrzymów szyickich w dzielnicy Adhamiyah, podczas gdy przynajmniej 12 osób zginęło, a przynajmniej 25 zostało rannych, gdy inny samobójca wysadził kawiarnię w Balad, na północy Bagdadu tego samego dnia; z dnia 6 października 2013 r., w którym zginęło przynajmniej 12 dzieci w wieku 6-12 lat, a wiele więcej zostało rannych, po tym jak terrorysta samobójca wysadził się w powietrze przy szkole podstawowej w mieście turkmeńskich szyitów Qabak; z dnia 7 października 2013 r., w którym zginęły przynajmniej 22 osoby w wyniku nowej fali wybuchów w Bagdadzie; z dnia 8 października 2013 r., w którym zginęło przynajmniej 9 osób w wyniku wybuchu samochodu-pułapki w Bagdadzie i ataków na siły bezpieczeństwa na północy kraju;
  4. zdecydowanie potępia dokonany przez siły irackie atak na obóz Ashraf z dnia 1 września 2013 r., w wyniku którego zginęło 52 irańskich uchodźców, a 7 rezydentów, w tym 6 kobiet, zostało uprowadzonych i według wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawicielki Catherine Ashton jest prawdopodobnie przetrzymywanych w Bagdadzie, a także apeluje o ich natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie; wyraża swoje poparcie dla prac misji UNAMI, która próbuje przenieść ok. 3 000 rezydentów poza Irak;
  5. wyraża głębokie zaniepokojenie w związku z nowym wzrostem niestabilności i wzywa wszystkich irackich przywódców politycznych, ze wszystkich środowisk etnicznych i religijnych, do połączenia sił na rzecz położenia kresu przemocy na tle wyznaniowym i nieufności oraz zjednoczenia Irakijczyków;

Czwartek, 10 października 2013

6. wzywa rząd Iraku oraz rządy regionalne do potępienia zamachów oraz do ułatwienia przeprowadzenia szczegółowego i szybkiego niezależnego międzynarodowego dochodzenia w sprawie ostatnich zamachów terrorystycznych popełnionych w regionie, a także apeluje do rządu Iraku o pełną współpracę w ramach tego dochodzenia, aby postawić winnych przed sądem;
  7. jest zaniepokojony rozprzestrzenieniem się aktów przemocy z Syrii do Iraku, gdzie rebelianci dżihadystyczni powiązani z Islamskim Państwem w Iraku – sunnicką bojową organizacją patronacką, w której skład wchodzi Al-Kaida – osiągnęli znaczącą pozycję;
  8. pilnie apeluje do przywódców politycznych, religijnych i społecznych oraz do służb bezpieczeństwa o rozpoczęcie współpracy w celu położenia kresu przelewowi krwi i dopilnowania, by wszyscy obywatele iraccy czuli się równie chronieni;
  9. wzywa rząd Iraku i wszystkich przywódców politycznych do podjęcia działań niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony wszystkim osobom w Iraku, zwłaszcza członkom mniejszości najbardziej narażonych; apeluje do rządu Iraku o zapewnienie przestrzegania przez służby bezpieczeństwa zasad praworządności i norm międzynarodowych;
  10. wzywa społeczność międzynarodową i UE do wsparcia rządu Iraku poprzez promowanie inicjatyw na rzecz dialogu narodowego, konsolidacji praworządności i zapewniania podstawowych usług, mając na celu zbudowanie bezpiecznego, stabilnego, zjednoczonego, dostatniego i demokratycznego Iraku, w którym chronione są prawa człowieka i prawa polityczne wszystkich ludzi;
  11. w związku z tym, że sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w regionie zaostrzyła problemy grup najbardziej narażonych, czyli kobiet, młodych ludzi i działaczy na rzecz praw podstawowych, w tym działaczy związkowych, zwraca się do władz Iraku o podjęcie pilnych działań na rzecz kierowania większych zasobów na programy mające na celu poprawę sytuacji;
  12. zachęca do dialogu religijnego między duchownymi sunnickimi a szyickimi, który jest niezbędnym narzędziem służącym rozwiązaniu konfliktu; uważa, że niedawne rozmowy między USA a Iranem również stworzyły Irakowi okazję do działania w charakterze pomostu, zważywszy że to jedno z niewielu państw utrzymujących silne relacje z obiema stronami; apeluje do przywódców irańskich o konstruktywne zaangażowanie się na rzecz stabilizacji w regionie;
  13. wzywa swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE do spraw praw człowieka, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i Radzie Reprezentantów Iraku, regionalnemu rządowi Kurdystanu, sekretarzowi generalnemu Narodów Zjednoczonych oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.
-